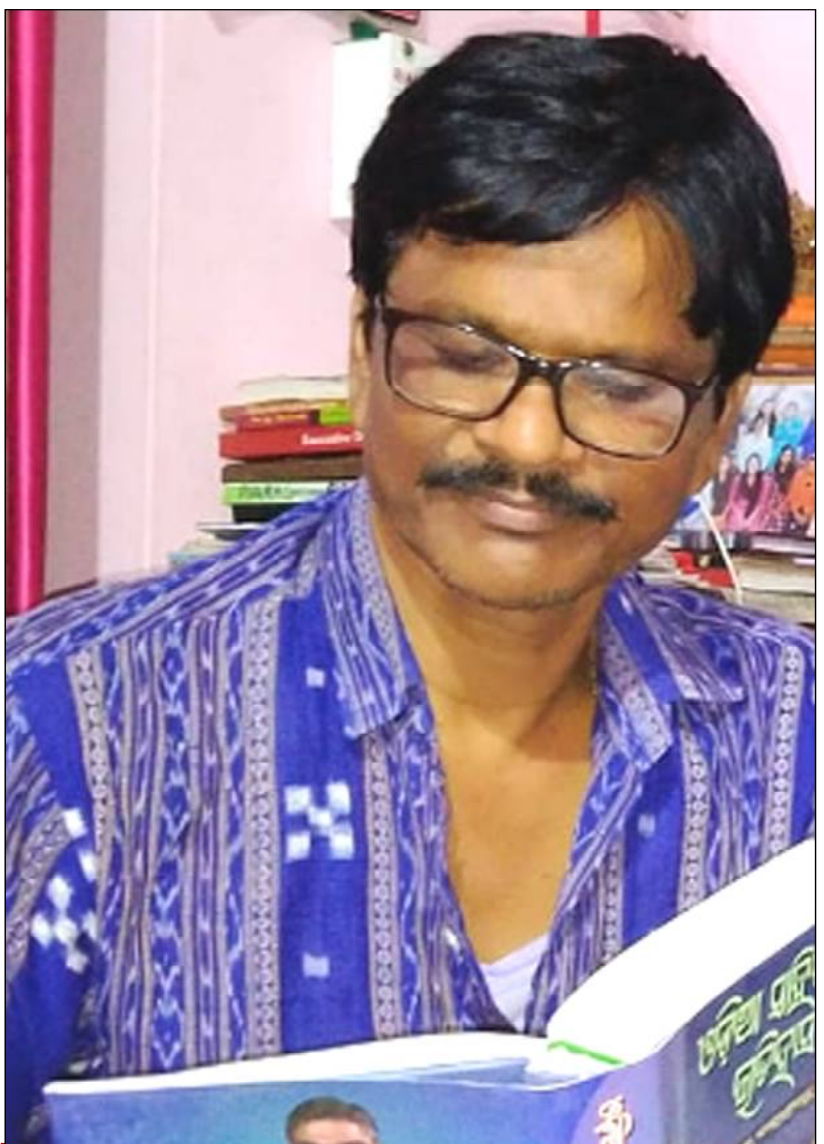

ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଟିର ବାହାରୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କାବ୍ୟମୟ : ବନମାଳୀ ସେନାପତି

ବନମାଳୀ ସେନାପତି, ଓଡ଼ିଆ ସଂପାଦନା ଓ ଗଳ୍ପ ଜଗତରେ ଗୋଟେ ସ୍ୱୟ ପାଦଚିହ୍ନ । ତାଙ୍କ ସଂପାଦନାରେ ବାରିହୁଏ ଯୋଉ ନିଆରାପଣ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ । ବାସ୍ତବ ଜୀବନର ଚିତ୍ରକୁ ସେ ରୂପ ଦେଇପାରନ୍ତି ତାଙ୍କ ଗଳ୍ପମାନଙ୍କରେ ଅବିକଳ । କେବେ କାହାଣୀରେ ତ କେବେ ଉପସ୍ଥାପନାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦିଶେ ତାଙ୍କ ଗଳ୍ପଜଗତ । ତାଙ୍କ ସହ ଏଥରର ଆଳାପ...

■ ଅକ୍ଷରେ ବନମାଳୀ ସେନାପତି
 ଜନ୍ମ:- ୩୧/୦୫/୧୯୫୯
 ପିତା:- ସ୍ୱର୍ଗତ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ୟ ସେନାପତି
 କର୍ମସ୍ଥାନ:- ଗୋପ, ଆଳି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
 ଶିକ୍ଷା:- M.A., B.Ed, Diploma in Journalism
 ଦୃଷ୍ଟି : ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
 ପ୍ରବୃତ୍ତି : ୨୦୦୦ ମସିହାରୁ 'ପରାଗ'ର ସମ୍ପାଦନା
 ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ : ଶେଷ ଠିକଣା, ସବୁଜ ସକାଳର ଅପେକ୍ଷାରେ, ବିବର ଶେଷର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ
 ବଦଳି ଯାଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରା (ଯକ୍ଷପୁ)

■ କଣେ ସଂପାଦକ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ନେଇ ମୁଁ ଅନେକ ଆଶାବାଦୀ । ନୂଆ ପିଢ଼ିର ଲେଖକମାନେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଲେଖାଲେଖି ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଅନେକଙ୍କ ନିକଟରେ ନୂଆ ଟ୍ରେଣ୍ଡ ଲିଖି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ବା ଦୁର୍ଘଟଣା ସାହିତ୍ୟର ରାଷ୍ଟ୍ର ବଦଳେଇ ଦେଉଛି ଯେପରି ୧୯୯୧ ମସିହାର ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥନୀତି, ୧୯୯୯ ମସିହାର ମହାବାଦ୍ୟ ଆଉ ଏବେକାର କରୋନା ମହାମାରୀ ।
 ■ ଲେଖକ ଜୀବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ କେତେ ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ବୋଲି ଆପଣ ହାଣ୍ଡିବେ ?
 ■ କଣେ ଲେଖକ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଲେଖେ ନାହିଁ । ପୁରସ୍କାର ତା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୈରିକ୍ଷା ସାହୁ

■ କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱଳ୍ପନର ଆଦ୍ୟସୂଚନା ?
 ■ ମୁଁ କଲେଜରେ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ କବିତା ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ଅଧିକ ମୋର କଣେ ଆତ୍ମୀୟତା ଏହା ଦେଖାଇବାକୁ ସେ ସମିତି ମୋତେ ବିରତ ହେଲେ ଯେ ମୁଁ ତରରେ ମୋ କବିତା ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ସାହସ କରି ନଥିଲି କି କୌଣସି ପତ୍ରିକାକୁ ମଧ୍ୟ ପଠେଇବ ଭକ୍ତ କରିନଥିଲି । ଏମିତି ସମୟ ଆସିଲା ଯେ ଦିନେ ସବୁ କବିତାକୁ ନିଆଁ ଲଗେଇ ପୋଡ଼ି ଦେଲି । ଏହା ପରେ ଶିଶୁ କବିତା ଓ ଗପ ଲେଖିଲା ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗତ ଜଗବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି ଓ ରାଜୁ ପତିହାରୀଙ୍କ ସମ୍ପାଦନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା 'ଆସ ସକାଳେ' ର ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାରେ ଗପ ହେଉ କି କବିତା ଯାହା ହେଲେ ବି ବାହାରୁ ଥିଲା । ମୁଁ ଏହାର ସହ ସଂପାଦକ ଥିଲି । ଅଧିକ ମୁଁ କୋରେଇ ମଣ୍ଡଳ ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବକୁ ଯାଇଥାଏ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟିକ ନନ୍ଦ କିଶୋର ସିଂ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା 'ବୋଲେ ହୁଁ ତି' ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗପ ଲେଖିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ମୁଁ ମନା କରି ସେ କିନ୍ତୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ । ତାଙ୍କରି ଅନୁରୋଧରେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଗପ 'ଫୁଲ ବରିଚା' ଲେଖିଥିଲି । ନନ୍ଦ ସାର୍ ଭାରି ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମୋ ଗପ ପଢ଼ି । ତା ପରେ ନିୟମିତ ମୋ ଗପ ଲେଖା ଚାଲିଲା ଓ ଏବେ ବି ଚାଲିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଶହେ ପାଖାପାଖି ଗପ ଲେଖି ସାରିଲିଣି ।
 ■ ଆପଣଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରେରଣା କିଏ ? ସାହିତ୍ୟର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ଭାବେ ଆପଣ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ?

■ ମୁଁ ହାଲଚକ୍ରିୟରେ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ମୋ ବଡ଼ବୋଉକୁ ସବୁ ପୁରାଣ ପଢ଼ି କି ଶୁଣାଉଛି । ଆମ ଗାଁରେ ଲାଭଭୋଗରେ ସବୁ ଗପ, ସିରିକ ଡିଟେକ୍ଟିଭ ପଢ଼ିଥିଲି । କଲେଜରେ ଗୋପୀନାଥ ମହାନ୍ତି, କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ, ଫକୀର ମୋହନ, କାନ୍ତୁଚରଣ, କିଶୋରଚରଣ ଦାସ, ବିକ୍ରମ ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରତିଭା ରାୟ, ରାଧାମୋହନ ଗଡ଼ନାୟକଙ୍କୁ ପଢ଼ିଲି । ଆମ ଗ୍ରାମର ଗାନ୍ଧି ଓ ଔପନ୍ୟାସିକ କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ କେନା ତାଙ୍କର ଗପ ଗୁଡ଼ିକ ଆଉଥରେ ଲେଖିବାକୁ ମୋତେ ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସେହି ଗପ ସବୁକୁ ଉତ୍ତରା ଉତ୍ତରା ଗପ ଲେଖିବାର ଭକ୍ତା ମୋ ମନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।
 ■ କେମିତି ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶର ଅନୁଭୂତି ?
 ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣଙ୍କର କେତୋଟି ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ? ସେଥିପାଇଁ କେଉଁଟି ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଓ କହିବି ?
 ■ ଯେଉଁଦିନ ମୋର ପ୍ରଥମ ଗପ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇ ଯାଇଥିଲି । ଆଉ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପଢ଼େଇ ଥିଲି । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ମୋତେ ଆଜି କଣେ ଗାନ୍ଧି କରିପାରିଛି । ମୋର ପ୍ରଥମ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ 'ଶେଷ ଠିକଣା' ଦ୍ୱିତୀୟ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ 'ସବୁଜ ସକାଳର ଅପେକ୍ଷାରେ' ଓ ତୃତୀୟ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ 'ବିବର ଶେଷର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ' ଆଉ ତତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ 'ବଦଳି ଯାଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରା' ଏବେ ଯକ୍ଷପୁ । ଆଉ ଅନେକ ଗଳ୍ପ ମୋ ପାଖରେ ଆଗାମୀ ଦିନର ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଦେଖିବାକୁ ଅପେକ୍ଷାରେ । ଆପଣ ପଢ଼ାରିଛନ୍ତି ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁସ୍ତକ କିଏ ? ସେ କଥା ମୁଁ କଣ କହି ପାରିବି । ସମସ୍ତେ ମୋର ମାନସ ସଜାନ । ସମସ୍ତେ ମୋ ପାଖରେ ସମାନ,

ଜଣେ କବି, ସମ୍ପାଦକ ଭାବେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ହେବାର ବିଭୋର ମୁହୂର୍ତ୍ତ...

ସେହିପରି ଗପ ହିଁ ସଫଳ ଗପ । ଯେପରି ଅନେକ ଦିନ ତଳେ ମୁଁ ପଢ଼ିଥିବା ମନୋଜ ଦାସଙ୍କ 'ମଧୁବନର ମେଘର' ଗପଟିକୁ ମୁଁ ଆଦୌ ଭୁଲି ପାରିନି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଆଉ କବିତା ତ ଆମ ଜୀବନ ସଂଗୀତ । ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ

ପାଟିର ବାହାରୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କାବ୍ୟମୟ । ମୋ ମତରେ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ଭବ ।
 ■ ଜଣେ ସଂପାଦକ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ ଆପଣ କେତେ ଆଶାବାଦୀ ?

ଯାଠକୀୟ ସ୍ୱୀକୃତି । ପୁରସ୍କାର ତାକୁ ଅଧିକ ଲେଖିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଥାଏ । କୌଣସି ଲେଖକ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ ନପଢ଼ି ଭଲ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିବେ ବୋଲି କହା ହେଉଛି । ତାଙ୍କ ନିକର ମଙ୍ଗଳ କରିବି ।

ନିଜର ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହ ଗାନ୍ଧି ତଥା ସମ୍ପାଦକ ବନମାଳୀ ସେନାପତି...

ବିଶେଷ କଥନ

ବନମାଳୀ ସେନାପତି... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ବନମାଳୀ ସେନାପତି... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ବନମାଳୀ ସେନାପତି... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...

ସମାଜପୁରେ ଡୁଇଁ ରହିଲୁ ମା ଗୋ...

ବନମାଳୀ ସେନାପତି... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ବନମାଳୀ ସେନାପତି... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ବନମାଳୀ ସେନାପତି... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...

ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ

ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...

ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...
 ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ... ତା... ଗୋ... ଗୋ... ଗୋ...

